

specifikace: věcná příslušnost okresních soudů k nároku na vypořádání společníka společnosti podle § 2716 a násl. OZ.

§ 9 odst. 1o. s. ř.

§ 9 odst. 2 písm. o) o. s. ř.

§ 2716 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (OZ)

Ncp 226/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného ve věci

žalobkyně: **Vodohospodářské stavby, společnost s ručením omezeným**, IČO 40233308
sídlem Křížíkova 2393, 415 01 Teplice
zastoupená advokátkou JUDr. Lucií Kýčkovou
sídlem Dubská 356/2, 415 01 Teplice

proti
žalované: **SILNICE GROUP a.s.**, IČO 62242105
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, Nové Město
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Vališem
sídlem Pplk. Sochora 1391/4, 170 00 Praha 7

o zaplacení částky 4 453 430,26 Kč s příslušenstvím,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 26 C 207/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 1 (dále i jen „předkládající soud“) dne 29. 11. 2019 domáhá zaplacení žalované částky s tvrzením, že se účastnice příslušnou smlouvou o společnosti (dále jen „Smlouva“) sdružily ve Společnosti Hořešovice (dále jen

„Společnost“), kdy žalovaná byla vedoucím společníkem Společnosti; ve Smlouvě bylo dále ujednáno, že společníci budou na základě potvrzeného soupisu prací a dodávek vystavovat k poslednímu dni příslušného kalendářního měsíce fakturu, přičemž veškeré doklady vstupující do okruhu účetnictví Společnosti měly být adresovány vedoucímu společníkovi nebo vystavovány jeho jménem; žalobkyně takto vystavila příslušnou fakturu, přičemž po provedených zápočtech a úhradách z fakturované částky zbývá zaplatit nárokovanou částku jistiny.

2. Předkládající soud předložil věc zdejšímu soudu jako soudu nadřízenému podle § 104a odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že žalovaná vznesla námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu.
3. Žalovaná konkrétně namítla, že pokud žalobkyně odvozuje svůj nárok ze Smlouvy, pak (cit.): „to však není zcela přesné ani správné“; „primárním právním titulem, ze kterého žalobce svůj nárok na úhradu ceny díla odvozuje je totiž smlouva o dílo, resp. stavební práce provedené pro nadlimitní veřejnou zakázku „I/7 kříž. S I/16 až Hořešovice““; „žalobce zmiňovaná SoS pak řeší až navazující kroky, tj. jen vnitřní rozdělení nároků vzniklých z výše uvedené smlouvy o dílo“; „svou podstatou se ale nárok žalobce opírá o fakt, že žalobce provedl určité stavební práce (v rámci nadlimitní veřejné zakázky „I/7 kříž. S I/16 až Hořešovice“), za tyto práce a dodávky (část díla) mu vznikl nárok na odměnu.“ Žalovaná v rámci uvedené námítky uzavřela, že je zde situace, kterou má na mysli § 9 odst. 2 písm. o) o. s. ř., a proto věcně příslušným je soud krajský, konkrétně Městský soud v Praze.
4. Žalobkyně v příslušném vyjádření shledala námitku žalované nedůvodnou a obstrukční. Podle žalobkyně je názor žalované, že v této věci je dána příslušnost krajského soudu, příliš extenzivní, když souvislost žaloby uplatněného nároku se smlouvou o dílo, na kterou žalovaná poukazuje, není natolik intenzivní, aby bylo možné konstatovat, že jde o spor z dané smlouvy o dílo. Pro posouzení oprávněnosti uplatněného nároku není podle žalobkyně třeba se zabývat obsahem smlouvy o dílo, když zcela postačuje znalost smluvního ujednání mezi žalobkyní a žalovanou.
5. Řízení se koná u toho soudu, který je věcně příslušný. Pro určení věcné příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení (§ 11 odst. 1 věta první a druhá o. s. ř.).
6. Podle § 9 odst. 2 písm. o) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech ze smluv na stavební práce, které jsou nadlimitními veřejnými zakázkami, včetně dodávek nezbytných k provedení těchto smluv.
7. Jak v odstavci 1. odůvodnění konstatováno, žalobkyně svou žalobu (jejíž obsah vymezuje předmět sporu, jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení – viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10), respektive svůj žalobní požadavek na peněžité plnění, odvíjí výlučně ze Smlouvy, která má upravovat způsob vzájemného vypořádání společníků Společnosti v souvislosti s odvedenými pracemi a dodávkami, nikoli ze (případně existující) smlouvy o dílo pro nadlimitní veřejnou zakázku, o které se zmiňuje žalovaná v rámci své námítky vznesené podle § 104a odst. 5 o. s. ř. Již jen s ohledem na právě konstatované nelze dovozovat, že k projednání a rozhodnutí této věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy podle § 9 odst. 2 písm. o) o. s. ř.
8. Nadřízený soud uzavírá, že k projednání a rozhodnutí této věci jsou věcně příslušné okresní soudy, a to ve smyslu obecné úpravy věcné příslušnosti soudů pro sporné občanské soudní řízení obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř., když se nejedná o věc, pro kterou by zákon zakládal speciální věcnou příslušnost soudů krajských. Taková speciální úprava není obsažena nejen v nepřípadně namítaném ustanovení § 9 odst. 2 písm. o) o. s. ř., ale ani v žádném jiném ustanovení zákonné povahy.

9. Z důvodů shora uvedených nadřízený soud rozhodl tak, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř., s přihlédnutím k § 104a odst. 5 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 3. dubna 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu